

N-avem pace în suflet

Ionutz21

N-avem pace în suflet și visăm pe-ndelete
Aspirând noi minuni, prelucrate cu pietre
Să schimbăm lumea toată, însă cine ne crede,
C-adevărul cel crud, poate să mai aștepte.

Ne mințim zi de zi, dar negăm necurajul.
Suntem vrednici cu toți, da-i de vină, sevrajul.
Degustăm neîncetat din minciunile-alese
Și uităm să trăim, fără să ne mai pese.

Omu-n stradă-i căzut, țipă azi de durere,
E lipsit de nevoi și secăt de putere.
Că sărac tot fiind, pâinea este-o comoară,
Însă astăzi cu drag, își dorește să moară.

Trecătorii-l privesc și-amuzați îl aclamă
Dar lovit de destin, nu îi bagă în seamă —
Orișice ar fi spus, lumea toată în stradă,
Nu știau că sărmanul, devenise o pradă.

Judecăm curajos, toate-aceste ființe
La pământ, de-au căzut, sunt absente dorințe...
Nu cedăm niciodată' partea noastră de pâine,
Pentru noi un sărman, va rămâne un câine.

Poate-odată-ntr-o zi, vom fi noi prada -vieții
Și-o să plângem cu dor, zgâriind toți pereții.
Că acolo în Cer, cineva ne privește,
Și ne judecă-ades', chiar dacă ne iubește!

Georgian Ionut Zamfira